

nogen Erfaring har jeg ogsaa selv, for saa vidt som jeg jo har været Formand i Sø- og Handelsretten, og jeg har virkelig haft flere Sager, hvor der var Strid netop om Erstatning for Overliggedage, og hvor Striden var opstaaet, fordi man havde glemt at sætte en Bestemmelse derom ind i Certepartiet. Det holder altsaa ikke Stik, som det ærede Medlem sagde, at det er noget, en Skipper nok skal sørge for, nej, det sker ikke altid, at Menneskene er saa forsynlige, at de sørge for at have deres Ting i Orden. Hvis de altid havde det, saa kunde man simplificere Loven overmaade meget, men disse Bestemmelser og mange andre Bestemmelser have netop det til Hensigt at give Regler for, hvad der skal gælde, naar de paagældende ikke have været saa forsigtige og saa forsynlige i Forvejen at sørge for at sætte det ind i Certepartiet, og jeg forstirer det ærede Medlem om, at det er noget, hvorom der meget godt kan blive, og hvorom der meget ofte har været Spørgsmaal. Hvad „Kaplat“ angaar, som i øvrigt ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), saa tilstaar jeg oprigtigt, at jeg er en stor Hader af alt, hvad der kalder sig Provision og den Slags Ting, fordi der skönt det meget ofte kan være uskyldigt, dog saare let under det kan indsnige sig forskellige Misbrug, og man har jo rig Erfaring for, at der har været drevet Misbrug, og det har derfor forekommet mig rigtigt at affære Udgangen til disse Provisioner. Der er jo dog ingen, der kan nægte, at naar en Skipper kommer til et fremmed Land — thi det forholder sig ingenlunde, som det synes at være forudsat af en æret Tale, at Certepartiet altid sluttet af Rederen, nej, de allerfleste sluttet af Skipperen i Ublandet — saa kan der ikke være nogen Tvivl om, at naar Skipperen saa slutter et Certeparti og faar saa og saa meget i Fragt for Ladningen, som han skal overføre med Skibet, og saa der søjes til desforuden 5 pCt. i „Kaplat“ til Skipperen, saa kan der ikke være nogen Tvivl om, at de 5 pCt., som Afladeren forpligter sig til at betale mere, i Virkeligheden komme til at gaa ud af Rederiets Lomme, idet han saa betaler saa meget mindre i Fragt. Det er jo ikke i sin Orden, en Skipper skal ikke kunne paa den Maade slutte Kontrakter, der gaa ud over Rederiet, medmindre han i den Henseende handler i Overensstemmelse med sit Rederi. Har Rederiet ikke noget imod, at han faar en „Kaplat“ eller Provision eller anden Godtgørelse, saa kan han saa det, det er der ingen, der forbyder. Som den ærede Justitsminister har udtalt, er det en Selv-

følge, at dersom Rederiet siger til Skipperen: Du maa gerne tage denne Kaplat, saa faar han den, men som Loven siger: Skipperen har ikke Lov til uden Samtykke fra sin Reders Side at slutte Certeparti paa den Maade, at han lader en Del af det, som Afladeren, Befragteren, skal have, gaa i sin Lomme under Navn af Kaplat, det forekommer det mig, man maa være enig om.

Jeg skal tillade mig at slutte med den Bemærkning, som jeg fremkom med allerede i forrige Møde, at jeg er overmaade rolig for, at naar man rigtig kommer til at overveje de enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag, skal man finde, at der i alt Fald over alt lader sig anføre gode Grunde for, hvad der maaste i Øjeblikket kan synes en og anden at være noget tvivlsomt. Jeg finder det naturligt, at forskellige Synsmaader kunne fremkomme, thi de have været til Stede i maasjewis ogsaa indenfor Kommissionen, men et Resultat skal man jo komme til, og jeg tror virkelig, som sagt, at jo længere man forhandler om enkelte Punkter, desto mere vil man komme til den Erkendelse, at der lader sig anføre gode Grunde for det Resultat, hvortil man har sluttet sig i Lovforslaget.

Bojsen: Jeg slutter mig meget gerne til det af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) stærkt udtalte Ønske, at vi maa kunne gennemføre denne Lov i indeværende Samling, men det udelukker selvfølgelig ikke, hvad jo ogsaa er anerkendt fra alle Sider, at der vil kunne blive Spørgsmaal om Ændringer i Lovforslaget. Den absolute Overensstemmelse mellem de stændte Lovgivninger paa dette Omraade er jo allerede fraveget ved Forelæggelsen af Lovforslaget, og der er jo desuden i det andet Ting foretaget nogle Ændringer. Der vil altsaa ogsaa kunne foregaa Ændringer i Lovforslaget her. Maa jeg gøre opmærksom paa et Hensyn, som man mulig kunde tage under Sagens Behandling netop i Interesse af Samstemningen mellem disse Lovgivninger? Naar det hedder, og det er den almindelige Opfattelse, at der foreligger en sælles Lovgivning for de 3 Riger paa Søfartens Omraade, saa kunde der let være en Fristelse til at tro, at man uden videre i det ene Land kunde bruge Lovgivningen i det andet og altsaa rette sig derefter. Jeg vil henstille, om ikke Udgaven af denne Lov for Danmarks Vedkommende kunde komme til at indeholde Henviisninger til de Punkter, hvor Lovgivningen i Sverige og i Norge ikke stemmer overens med den danske. Jeg tror, at det vilde være en ret praktisk Foranstaltning. Jeg henstiller dette til den ærede Ministers Opmærksomhed.